

(Данас, 31.12.2009)

ПРОЛЕЋЕ

(allegro)

Ах, пролеће... Ах, дивног ли доба! Из зимског сна буди се исток и запад, протеже се, долази себи, гледа унаоколо: где ли је онај чапкун Миша Омега? Несташни развигорац и не хаје за Мишу, за промају, грип, вакцину - заиграо се с оним враголаном, убрзаним преко Лапова, очас се заврти, заврти, заваре себе и протне се кроз глогов грм с првим пупољком. Пупи и липа! Хеј, липа пупи! Биће липовине ове године онолико!

А горе, плавет неба шарају повесма белих облака што журе за Јатом ђака-првака... Зорно хитају они да стичу нова знања... Гле, висабаба већ помолила своју белу пунђу, ено је, ено је, уз Мићуна она је. И кукурек! И стидљива љубичица! И мајчина душица Месаровић!

Шта се то чује у подневни час? О, па то је весели пролећни зуј... Неуморни зуј пчеле-радилице Боце. Та пчелица не склапа крила, ено је, лети, лети, лети од цвета до цвета, од Сремске Митровице до Брисела, од судије за прекршаје до Стокхолма, од Крагујевца до Маркионеа... Слатки нектар капље свуд околу, лизућу и Ивица, и Млађа, и Палма, и Кркобабићи... И Балинт полизао.

А ко то нама цвркуће, цвркуће, цвркуће, бре, па никако да стане? О, па то је весник пролећа, лета, јесени, зиме, нове године, Божића, светог Саве, шенгена, приступних фондова. придруживања, чланства - Божа Прва Ластва. Седи с 50 цивџана на стреји и по цео дан цавелјају, ни мудри Амфилохије никако да се чује...

2010. или Quattro stagione

Пише: Владимир Јокић
петак, 01 јануар 2010 15:59

Пролеће... Мирише земља, родна грудa, Србија... Од Саве и Дунава па све до административне границе...

ЛЕТО

(vivace)

Ах, лето... Ах, дивног ли доба! Све се разбокорило, разгранало, олистало, набрекло, благословено, од берићета отежало... Родило! Преродило! Куд год се баци поглед а оно пунто. Или фискална каса о врату неког адвоката или таксисте...

Вождовац. Низ Кумодрашку цурком тече мед, Вучић ту и тамо суне озго млеко - тек да разблажи. Доле, код Аутокоманде, Шормаз лапће.

Шормаз: (преко лапа) А зашто су они јуче у Брисел отишли заједно?

Вучић: Ко то?

Шормаз: Њих двојица - Борис и Тома...

ЈЕСЕН

(appassionato)

Ах, јесен... Ах, дивног ли доба! Време кад се убирају плодови и праве весеља: жене се момци, удају девојке. Свуда 48 сати свадба. На све стране чује се песма, вије коло,

2010. или Quattro stagione

Пише: Владимир Јокић
петак, 01 јануар 2010 15:59

пуцају прангије... Под вековном српском шатром, за богатом трпезом јесени, засело и старо и младо, и мушкиње и женскиње! У врх софре, с леве и десне стране младенаца, кумови Мишковић и Беко а до њих Житорађани. Онда се порешала сва господа редом: Жика Обретковић, Топалко, Веља Илић, Дара Бубамара... Навијачи, што у униформама што у цивилу, грле и љубе кога стигну, кога не стигну - њему наруче Урошево коло.

Опа, ко су она два весељака у дну стола, сучелице младенцима? Ко се то тамо загрлио па не пушта? Хеј, па то су два другара стара, два визионара загледана у будућност, два стамена путоказа на путу за Европу - Лолек Остојић и Болек Прокић. Те њихове танане љубави не може се човек нагледати! То је за роман!

А Чеда, где је Чедомир? Где је носилац арманија и вечне ватре, љута опозиција и подносилац амандмана којим се санкционише свако насиље - и оно на стадионима, и оно на политичким скуповима. Нема више 5. октобра!

Млада се отима из младожењиног загрљаја.

Борис: (отима се, Тома не пушта) Чедо, ожени ме!

ЗИМА

(a capella)

Ах, зима... Ах, каквог ли доба! Куда год око сегне - зимска идила. Колетов Копоник се мрешка под снегом. Млађина Скијалишта Србије стењу под сметовима. И под скијама радника и пензионера - добили повишицу па бржебоље дошли да списају.

Све је онако како треба да буде... Ивица свуда и на сваком месту, Славица у Скупштини, Шкундрић у Нису, Тома у Америци, Војводина с оне стране Саве...

2010. или Quattro stagione

Пише: Владимир Јокић
петак, 01 јануар 2010 15:59

Српски мук ремети само гиљотина: цвака-цвак, цвака-цвак. Гиљотинирани прописи лете на све стране као конфете за нову годину...

А Нова година опет корача, већ куца на прозоре наше... 2011... Зар већ? Зар је тако брзо минула још једна година нашег незадовољства?

Још једна година коју смо појели скакавци...